

Środa, 3 lipca 2013 r.

P7_TA(2013)0304

Porozumienie polityczne w sprawie wieloletnich ram finansowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 (2012/2799(RSP))

(2016/C 075/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 311, 312 oraz 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2012 r. w celu pozytywnego zakończenia procedury zatwierdzania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 7–8 lutego 2013 r. dotyczących wieloletnich ram finansowych ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 8 lutego 2013 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 28 czerwca 2013 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020 osiągnięte w dniu 27 czerwca 2013 r. po długich i żmudnych negocjacjach na najwyższym szczeblu politycznym między Parlamentem, prezydencją Rady i Komisją; uznaje znaczący wkład prezydencji irlandzkiej w osiągnięcie tego porozumienia;
  2. podkreśla, że dzięki nieustępliwości Parlamentu w negocjacjach po raz pierwszy przyjęto szereg postanowień, które walnie przyczynią się do tego, że nowe ramy finansowe będą sprawne, spójne, przejrzyste i będą lepiej odpowiadać potrzebom obywateli UE; w szczególności zwraca uwagę na nowe ustalenia dotyczące przeglądu WRF, elastyczności, zasobów własnych oraz jedności i przejrzystości budżetu, które podczas negocjacji miały dla Parlamentu pierwszoplanowe znaczenie;
  3. jest przygotowany poddać rozporządzenie w sprawie WRF i nowe porozumienie międzyinstytucjonalne pod głosowanie wczesną jesienią, jak tylko spełnione zostaną niezbędne warunki techniczne i prawne do finalizacji odpowiednich dokumentów, tak by odzwierciedlały one ogólne porozumienie osiągnięte między Radą i Parlamentem;
  4. przypomina jednak swoje stanowisko wyrażone we wspomnianej powyżej rezolucji z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie WRF, według którego zgoda na rozporządzenie w sprawie WRF nie zostanie przegłosowana, o ile nie będzie absolutnej gwarancji, że zaległe wnioski o płatności za rok 2013 r. zostaną w pełni pokryte; oczekuje zatem, że Rada podejmie formalną decyzję w sprawie projektu budżetu korygującego nr 2/2013 na kwotę 7,3 mld EUR nie później niż na posiedzeniu Rady ECOFIN, które ma się odbyć w dniu 9 lipca 2013 r.; nalega, aby Rada dotrzymała swojego zobowiązania politycznego do przyjęcia bezzwłocznie kolejnego budżetu korygującego, aby uniknąć niedoboru środków na płatności, który mógłby doprowadzić do deficytu strukturalnego budżetu UE na koniec roku 2013; stwierdza, że Parlament nie wyrazi zgody na rozporządzenie w sprawie WRF albo nie przyjmie budżetu na rok 2014, dopóki Rada nie przyjmie tego nowego budżetu korygującego pokrywającego pozostały deficyt, określony przez Komisję;
  5. podkreśla ponadto, że rozporządzenie w sprawie WRF nie może zostać legalnie przyjęte, dopóki nie będzie porozumienia politycznego w sprawie odpowiedniej podstawy prawnej, szczególnie co do punktów odzwierciedlonych także w rozporządzeniu w sprawie WRF; wyraża wolę jak najszybszego zakończenia negocjacji w sprawie podstaw prawnych wszystkich programów wieloletnich i ponownie potwierdza swoją wierność zasadzie, że „nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie jest uzgodnione”; nalega na szanowanie w pełni uprawnień ustawodawczych Parlamentu przyznanych mu na mocy Traktatu z Lizbony i wzywa Radę do właściwego wynegocjowania wszystkich, określanych jako „związane z WRF” elementów podstaw prawnych; z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte dotychczas porozumienia polityczne w sprawie szeregu nowych wieloletnich programów UE;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0360.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0078.

Środa, 3 lipca 2013 r.

6. przyznaje, że państwa członkowskie stoją w obliczu konsolidacji budżetowej; uważa jednak, że ogólny poziom kolejnych WRF ustalony przez Radę Europejską nie spełnia politycznych celów UE i nie zapewnia pomyślnego wdrożenia strategii „Europa 2020”; obawia się, że taki poziom zasobów może nie wystarczyć do wyposażenia UE w środki niezbędne, by wyjść z obecnego kryzysu w skoordynowany sposób i by wzmocnić się; ubolewa z powodu tego, że państwa członkowskie nadal nie doceniają roli budżetu UE i jego wkładu we wzmacnianie zarządzania gospodarczego i koordynacji fiskalnej w całej UE; wyraża ponadto obawę, że tak niskie pułapy WRF znacząco zmniejszą pole manewru Parlamentu podczas rocznych procedur budżetowych;

7. podkreśla znaczenie obowiązkowego przeglądu i wynikającej z niego zmiany kolejnych WRF do końca 2016 r. dla umożliwienia przyszłej Komisji i Parlamentowi ponownej oceny priorytetów politycznych UE, aby dostosować WRF do nowych wyzwań i potrzeb oraz uwzględnić najnowsze prognozy makroekonomiczne; nalega, aby obowiązkowemu przeglądowi zarówno wydatków, jak i dochodów budżetu UE, który przeprowadzi Komisja, towarzyszył wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie WRF, zgodnie z oświadczeniem Komisji załączonym do tego rozporządzenia; zamierza uczynić z kwestii obowiązkowej zmiany WRF główne żądanie podczas inwestytury nowego przewodniczącego Komisji;

8. ponownie wskazuje na kluczowe znaczenie zwiększonej elastyczności WRF na lata 2014–2020 z myślą o pełnym wykorzystaniu przewidzianych w WRF odpowiednich pułapów środków na zobowiązania (960 mld EUR) i środków na płatności (908,4 mld EUR), narzuconych przez Radę Europejską; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada zatwierdziła dwie kluczowe propozycje wysunięte przez Parlament, tzn. utworzenie łącznego marginesu płatności i łącznego marginesu zobowiązań, co pozwoli na automatyczne przenoszenie niewykorzystanych przydziałów z jednego roku budżetowego na następny; wyraża jednak żal z powodu ograniczeń nałożonych przez Radę (pod względem czasu i wysokości kwot), które mogą uniemożliwić pełne wykorzystywanie tych instrumentów; uważa, że poprawa tych mechanizmów powinna stanowić integralną część zmiany WRF po wyborach, którą ma zaproponować Komisja;

9. podkreśla, że nowe zasady elastyczności zobowiązań powinny doprowadzić w okresie objętym WRF na lata 2014–2020 do dodatkowych przydziałów na programy związane ze wzrostem i zatrudnieniem, a w szczególności na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby zapewnić stałe finansowanie i jak najlepiej wykorzystać uzgodnione pułapy;

10. z zadowoleniem przyjmuje koncentrację przydziałów na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w latach 2014–2015 oraz utrzymuje, że od 2016 r. potrzebne będą dodatkowe przydziały środków, aby zapewnić trwałość i skuteczność tego programu;

11. podkreśla, że w wyniku nacisku ze strony Parlamentu wydatki na programy „Horyzont 2020”, Erasmus i COSME również skoncentrują się w latach 2014–2015, aby zmniejszyć lukę w finansowaniu między odpowiednimi przydziałami w budżetach na rok 2013 i 2014; utrzymuje ponadto, że zasadnicze znaczenie ma to, by udostępniono też dalsze środki na finansowanie agendy cyfrowej;

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przewidziano dodatkowy wzrost w wysokości do 1 mld EUR środków przeznaczonych na program dystrybucji żywności dla tych państw członkowskich, które pragną skorzystać z tego wzrostu w celu pomocy osobom najbardziej potrzebującym w Unii; oczekuje, że Rada i Parlament tak szybko jak to możliwe uzgodnią konkretne metody realizacji tego zobowiązania w ramach bieżących negocjacji w sprawie podstawy prawnej przedmiotowego programu;

13. ubolewa z powodu tego, że Radzie nie udało się dokonać żadnych postępów w kwestii reformy systemu zasobów własnych w oparciu o wnioski ustawodawcze przedstawione przez Komisję; podkreśla, że budżet UE powinien być finansowany z rzeczywistych dochodów własnych, jak przewidziano w Traktacie, i ogłasza gotowość do przeprowadzenia reformy, która zmniejszy udział składek opartych na DNB do budżetu UE do poziomu najwyższej 40 %; oczekuje zatem, że wspólna deklaracja w sprawie zasobów własnych uzgodniona przez trzy instytucje UE umożliwi osiągnięcie wymiernych postępów, zwłaszcza w perspektywie średnioterminowego przeglądu/zmiany WRF; w związku z tym apeluje, aby w momencie formalnego przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF powołano grupę wysokiego szczebla ds. zasobów własnych, uprawnioną do zbadania wszystkich aspektów reformy systemu zasobów własnych;

14. z zadowoleniem przyjmuje wyniki negocjacji w sprawie jedności i przejrzystości budżetu UE; uważa, że jakikolwiek ewentualny „budżet strefy euro”, jaki mógłby zostać przewidziany w przyszłości, powinien być włączony albo załączony do budżetu UE;

Środa, 3 lipca 2013 r.

15. głęboko ubolewa z powodu procedury prowadzącej do niniejszego porozumienia w sprawie WRF na lata 2014–2020, której skutkiem było w rzeczywistości pozbawienie Parlamentu jego faktycznych uprawnień budżetowych przewidzianych w TFUE; uważa, że liczne posiedzenia, które odbywały się na przestrzeni kilku ubiegłych lat między jego delegacjami a kolejnymi prezydencjami Rady na marginesie odpowiednich posiedzeń Rady do Spraw Ogólnych, a także jego udział w nieformalnych posiedzeniach Rady dotyczących WRF nie służyły żadnemu jasnemu celowi, skoro nie miały żadnego wpływu na ducha, harmonogram czy treść negocjacji lub na stanowisko Rady, w tym konieczność rozróżnienia między ustawodawczymi i budżetowymi aspektami porozumienia w sprawie WRF;

16. dlatego też zwraca się do Komisji Budżetowej, aby we współpracy z Komisją Spraw Konstytucyjnych opracowała niezbędne konkluzje i przedstawiła nowe propozycje warunków prowadzenia tego rodzaju negocjacji, aby zapewnić demokratyczny i przejrzysty charakter całej procedury budżetowej;

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.

P7_TA(2013)0314

Bezpieczeństwo ruchu drogowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego w latach 2011–2020 – pierwsze etapy strategii zapobiegania obrażeniom (2013/2670(RSP))

(2016/C 075/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego w Europie w latach 2011–2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planu utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” (COM(2010)0389),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący wdrożenia celu nr 6 kierunków polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego Komisji Europejskiej na lata 2011–2020 – etap pierwszy strategii zapobiegania obrażeniom” (SWD (2013)0094),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów zatytułowaną „Kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” ⁽³⁾,
- uwzględniając „Raport na temat zapobiegania obrażeniom w wypadkach drogowych”, opublikowany wspólnie przez Bank Światowy i WHO w 2004 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie systemu wzywiania pomocy eCall: nowej usługi 112 dla obywateli ⁽⁴⁾,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. C 166 z 7.6.2011, s. 30.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0274.